

§ 9.

Som alt fremhævet, vil det, naar Theatret skal kunne have Haab om at vinde og for en længere Arrække at beholde i dets Tjeneste netop de Personer, som det fortrinsviis maa sætte Priis paa at knytte til sig — forudsat at det da ikke vil tilstaae de Paagjældende Betydeligt høiere Lønninger end hidtil, hvilket endnu mere vilde trykke Theatrets Budget —, være saagodtsom nødvendigt, ligesom det ogsaa i og for sig synes at være billigt, at der fra Theatrets Side træffes Foranstaltninger til at sikke dem, der saaledes i længere Tid have staaet i dets Tjeneste, for at være udsatte for at komme til at lide Nød, naar de forlade samme, hvoraf Følgen ogsaa let vilde blive, at man af Medlidenhedshensyn beholdt dem længere i Tjenesten, end der, naar henses alene til Theatrets egen Interesse, var Anledning til.

En saadan Forsørgelse bør altsaa, saavidt muligt, træde i den tidligere kongelige Ansættelses Sted. Den maa imidlertid, som tidligere berørt, hvis hele dette Lovforslags Hovedsiemed skal opnaaes, udelukkende skee for Theatrets egne Midler, og den maa derhos skee paa en saadan Maade, at der ikke til nogen Tid kan komme til at paahvile Theatret større Forpligtelser, end det nøiagtigt forud kan beregne, da disse Forpligtelser ellers vilde undergrave Theatret og dog tilsidst efter al Nøiagtighed i den ene eller den anden Form falde tilbage paa Statskassen. En Følge af denne sidste Betragtning maa det formeentlig blive, at man fra først af opgiver Tanken om ethvert egentligt Pensioneringssystem, med andre Ord, om at tilsikre de Paagjældende ved deres Afgang, den indtræffe nu tidligere eller sildigere, en bestemt, større eller mindre aarlig Indtægt, uafhængig af deres Alder og Kjon. Hverledes man nemlig saa end vilde indrette et saadant System, og selv om man gjorde det tilsyneladende nok saa ugunstigt for de Paagjældende, vilde det dog altid have den Mangel, at det ikke forud nøiagtigt kunde beregnes, hvor store Forpligtelser det til enhver Tid vilde paaføre Theatret.

Skal dette naaes, skal det med Hensyn til de Paagjældendes Forsørgelse i det næ-

sentlige blive Theatret oeconomisk ligegyldigt, om de, der indgaae Contract med det, forlade dets Tjeneste efter kortere eller længere Tid, i en lavere eller høiere Alder, er der formeentlig ingen anden Vej at gaae end at opspare et vist Beløb aarlig for de Paagjældende, saalænge de staae i Theatrets Tjeneste, og ved deres Udtrædelse af samme at lade den saaledes opsparede Sum komme dem tilgode nøiagtigt med den Størrelse, som den til den Tid har naaet, hvad enten dette nu skeer i Form af Capitaludbetaling eller gennem Indkjøb af en Livrente, hvis Størrelse jo saa atter vil blive afhængig af deres Alder og Kjon.

Et saadant Forsørgelsessystem kan naturligviis iøvrigt, med Vibeholdelse af det angivne Grundlag, tænkes nærmere ordnet og indrettet paa mange forskjellige Maader, hvorved det enkelte Forholds Charakter kan faae endeel Indflydelse, ligesom det derhos maa blive af afgjørende Betydning, hvorvidt man kun vil sørge for de Paagjældende, forsaavidt de blive i Theatrets Tjeneste i en vis bestemt længere Arrække, og om man kun vil tage Hensyn til dem selv eller ogsaa saavidt muligt til dem, som de ved deres Død maatte efterlade sig.

Den i 1851 nedsatte Theatercommission udarbejdede allerede Grundtrækkene til et Forsørgelsessystem for Theatret af denne Art, men den opgav sammes Gjennemførelse, fordi den troede at burde fastholde Udgang til den kongelige Ansættelse af Theaterpersonalet med den dertil knyttede Pensjonsret. Til de saaledes i 1851 opstillede Grundtræk — see Tillæg A. til Rigsdagstidenden for 3die Session 1851 Sp. 554—562 — har den nuværende Commission i væsentlige Stykker troet at kunne slutte sig. Paa enkelte Punkter er den dog afvejen fra samme, og navnlig har den ikke kunnet finde det enten billigt eller hensigtsmæssigt, at det for de Paagjældende opsparede Beløb kun skulde komme dem tilgode, hvis de forbleve en vis Tid (10 Aar) i Theatrets Tjeneste, og aldeles ikke skulde kunne tilfalde deres Efterladte, hvis de døde i Theatrets Tjeneste. Navnlig vilde den første Bestemmelse let i de første 10 Contractsaar bringe